

בענין: הקובלנה נגד ד"ר ארתור אליאב

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט – 1979

ד"ר ארתור אליאב (להלן הנקבל), רופא שיניים במקצועו, הורשע בבימ"ש השלום בראשון לציון במעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348 ה' לחוק העונשין תשל"ז – 1977, וכן באיומים, עבירה לפי סעיף 12 לאותו חוק. הוא נדון ל-12 חודשי מאסר, לשמונה חודשי מאסר על תנאי, לקנס של 5,000 ₪, ולתשלום פיצויים בסך 40,000 ₪ למתלוננת.

המתלוננת עבדה אצל הנקבל במרפאתו, היא אם חד הורית, והנקבל עשה בה מעשים מגונים (נשיקה וליטוף באברים אינטימיים) פעמיים יום אחר יום. בהיות המתלוננת אם חד הורית היא נושאת לבדה בעול פרנסת עצמה ופרנסת בנה. במצב זה היא חשה עצמה במלכוד, שהרי תלונה נגד מעבידה תסתום את הגולל על מקור פרנסתה. אין צריך לאמר שבסיטואציה זו עוצמת המרות של המעביד על העובדת אצלו היא משמעותית מאוד. ערעור הנקבל בבימ"ש המחוזי בחיפה נדחה.

בעקבות מעשי הנקבל כמתואר לעיל, ובעקבות הרשעתו בדין, הגיש נגדו המשנה למנכ"ל משרד הבריאות קובלנה על התנהגות שאינה הולמת (סעיף 45 (1) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט – 1979 (להלן – הפקודה), וכן על שהוא הורשע בעבירה שאיננה כלולה בפקודה (סעיף 45 (5) לפקודה).

שר הבריאות מינה ועדה לפי סעיף 47 לפקודה, עליה הוטל לשמוע את תגובת הנקבל, לרכז את החומר ולהגיש אליו את המלצותיה.

בפני הועדה הודה הנקבל במיוחס לו בקובלנה. דיוניה של הועדה, וכן החלטתה התמקדה איפוא בנושא הענישה המשמעותית הראויה בלבד.

ביום 14.10.09 הגישה הועדה לשר הבריאות דו"ח לפי סעיף 48 (ג) לפקודה. היא המליצה בדו"ח להתלות את רשיון הנקבל לארבע שנים. בהחלטתה אומרת הועדה בין השאר ש"מעשי הנקבל, בנוסף לניצול מרותו ועוצמתו הכלכלית כלפי המתלוננת כמעסיק – חורגים מההתנהגות ההולמת רופא שיניים...". המשמעות המשמעותית, כך ממשיכה ואומרת הועדה "צריכה להיות חמורה", הן לצורך הרתעה אישית, הן לצורך הרתעה כללית.

מנגד הביאה הועדה בחשבון את העובדה שהמעשים המגונים נעשו ב-2000, שהנקבל נדון למאסר של שנה ושיש לו עבר נקי. העונש שהומלץ על ידה מאזן להערכתה את ההיבטים הרלבנטיים כולם.

דו"ח הועדה הועבר אלי, נוכח האצלה אלי של סמכויות השר הנוגעות לעונשים המשמעתיים שיש להטיל על מי שהובא לדין משמעת.

בדרך כלל אל לו לשר להתערב בהמלצות ועדות המשמעת, זוהי הפסיקה וזה אורח ההתנהגות שראוי לאמץ, כל עוד אין סיבות רציניות להיפוכו של דבר.

הענישה המשמעתית המומלצת היא אמנם חמורה ואולם היא נמצאת במתחם הסבירות, ובנסיבות אלו לא אתערב בה.

אני מורה על התלית רשיון הנקבל ל-4 שנים החל מ-1.2.2010.

ניתן חיוס 13.12.09

ו. זילר

נשיא (בדימוס) של בית המשפט המחוזי בירושלים